

DOLENJSKE ST

Glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva okraja Novo mesto

LASTNIK IN IZDAJATELJ: Okrajni odbor SZDL Novo mesto - Izhaja vsako sredo - Posamezna številka 10 din - LETNA NAROCNINA 480 din, polletna 240 din, četrteletna 120 din, plačljiva je vnaprej. Za inozemstvo 900 din oziroma 3 amer. dolarje - TEK RACUN pri Komunalni banki v Novem mestu štev. 60-KB-16-Z-24

Stev. 11 (417)

LETNO IX.

NOVO MESTO, 19. MARCA 1958

STUDIJSKA KNJIŽNICA
MIRANA JAMCA
NOVO MESTO

UREHUJE uredniški odbor - Odgovorni urednik Tone Gošnik - NASLOV UREDNIŠTVA IN UPRAVE: Novo mesto, Cesta komandanta Staneta 30 - Poštni predel Novo mesto 33 - TELEFON uredništva in uprave št. 127 - Nenaročenih rokopisov ne vraćamo - TISKA Casopisno podjetje "Slovenski poročevalci" v Ljubljani

PRVIH 1200 BRIGADIRJEV IN BRIGADIRK IZ VSEH KRAJEV SLOVENIJE JE PREDZADNJI PÔNEDELJEK PRIŠLO NA AVTO-CESTO LJUBLJANA-ZAGREB, Z VESELJEM IN NAVDUŠENJEM SO SE LOTILI NALOG, CEPRAV JIH JE HLADNO IN SLABO VREME ZLASTI PRVE DNI MOCNO OVRALO V DELOVNEM POLETU. VENDAR, KDO BI SE MOGEL USTAVITI SILI MLADIH SRC, KI »GORE OBRAČA«? TUDI SNEG IN MRZ JIM NISTA MOGLA DO ZIVEGA. NAŠI LJUDJE SO BRIGADIRJE IN BRIGADIRKE POVOD TOPLO SPREJELI. TAKO JE PRAV, SAJ GRE ZA ENO NAJVEČJIH DEL, KI BODO SPREMENILA LICE DOLENJSKE IN NAM ODPRLA OKNO V SVET. — NA SLIKI: S SPREJEMA BRIGAD NA NOVOMEŠKEM GLAVNEM TRGU V PONDELJEK 10. MARCA.

Skupnost nam je pomagala

Zadnjih smo si ogledali rast posameznih gospodarskih vej v okraju, danes pa si poglejmo, kaj jo je predvsem omogočilo. Gospodarske investicije v okraju so v zadnjih 4 letih presegle vse naša pričakovanja, saj smo vložili s pomočjo zveze v republike ter z lastnimi sredstvi v naša podjetja kar 2 milijardi in 60 milijonov dinarjev, v ne-gospodarske investicije pa milijardo in 374 milijonov dinarjev. Iz zveznih in republiških sredstev je šlo v te namene skupno 1.635.900.000 din. iz okrajnih in občinskih virov pa milijard 789.300.000 din. Tako je n. pr. dobrodošlo gospodarstvo v okraju leta 1954 kreditov v višini 895 milijonov, 1955 361 milijonov, 1956 173 milijonov in lani 673 milijonov din. Razen tega smo dobili za zgraditev in opremo nove mlekarnice 182 milijonov dinarjev, kmetijstvo pa je imelo tega dobrolo v teh 4 letih približno 112 milijonov dinarjev. Od skupnih sredstev je odpadlo v odstotkih:

na industrijo in ruderstvo 63,5, kmetijstvo in zadržništvo 18, gozdarstvo 9,6, gradbeništvo 0,9, promet 2,3, trgovino 1 in na obrt ter gospodinstvo 4,7 odst.

Od 23 podjetij v okraju ni skoraj nobenega, ki na bi dobrolo večjega ali manjšega posojila za popravila, zboljšavo in povečanje proizvodnje. Največ sta dobila BELT in NOVOTEKS za nove gradnje, ostale investicije pa so bile vložene v novo tovarno zdravil KRKA, v MOTO MONTAZO, v tovarno šivalnih strojev, v rudnik Kanizarico in Kremen, v pekarni Zalog in Prečna, v obratu Telekomunikacij Semč in Sentjernej, v Industrijo obutve, v BOR, Industrijo perila, v metliški

Obzoren in izpravno poročilo o uspehih in pomankljivostih v delu komunistov v okraju ter vlogi in mestu komunistov v borbi za zgraditev socializma je prebral sekretar OK ZKS tovariš Jože Borštnar. Potem ko je ocenil razmerje sil v svetu ter boj za mir, je sekretar Borštnar obširno govoril o socialističnem razvoju po VI. kongresu ZKJ ter velikih uspehov, ki jih je do naši skupnosti družbeno in delavsko samoupravljanje ter aktivnost množičnih družbenih organizacij, kar vse zajema milijone naših delovnih ljudi in ustvarja blagostanje, gospodarsko moč in trden nadaljnji razvoj socialističnih sil na vseh področjih življenja.

Razvoj našega gospodarstva, uspehi in napredek naše zunajne politike kot nadaljnji razvoj notranje-političnega življenja v državi so omogočili tudi celoten razvoj novomeškega okraja. Leta je bil posebno v obdobju zadnjih 4 let zlasti v smere gospodarske, kulturne in politične rasti tako obsežen in uspešen, kot ga Dolenjska v preteklosti še nikoli ni poznala. Zlasti pomemben je bil razvoj industrijskih podjetij kot osnove za razvoj bomo se pisalo.

Dragocena pomoč

Da bo čimprej vse pripravljeno za prihod brigad, bo prispevala okrog 3000 delovnih ur tudi mladina novomeških šol s pristovljivim delom. Pomagali bodo

VREME

ZA ČAS OD 21. DO 30. MARCA

V splošnem nestalno vreme z razmeroma pogostimi, večinoma snežnimi padavinami. Razjasnitve ne bodo trajale več kot tri dni. Začasno bo topleje okoli 23. in morda okoli 28. marca. Večje ohladitve pričakujemo okoli 26. marca. V.M.

DRŽAVLJANI IN DRŽAVLJANKE SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE!

V NEDELJO VSI NA VOLIŠČA, VSI DO ZADNJE NAPREJ POD ZASTAVO, OKROG KATERE SE ZBIRajo MILIJONI ČLANOV SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNega LJUDSTVA Z ZVEZO KOMUNISTOV NA ČELU! ZA RAZCVET SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE, ZA NAŠO SREČNEJŠO PRIHODNOST, ZA NEODVISNOST NAŠE DOMOVINE, ZA ZMAGO SOČIALIZMA, ZA MIR NA SVETU!

Sekretar OK ZK Slovenije
Jože Borštnar bere poročilo

(Nadaljevanje na 3. strani)

V NEDELJO BOMO POTRDILI CELOTNO NOTRANJO IN ZUNANJO POLITIKO SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE

Mejnik napredka

Ponosno stopimo v nedeljo, 23. marca na volišča! Ponosno zato, ker so doslej doseženi uspehi povoje graditve tudi na Dolenjskem tako vidni in pomembni, da lahko z največjimi jamstvi pričakujemo v naslednjih letih nagel vzpon na vseh tistih področjih življenja, kjer še zaostajamo za razvitejšimi predeli naše domovine. — Pobuda in zavest delovnih ljudi sta temelja moči naše socialistične domovine. Zato se, polni novih pobud za nadaljnji razvoj Dolenjske in oprti na v revoluciji prekaljeno zavest vseh naših delavcev, kmetov, ljudske inteligence, žena in mladine lotevamo novih, še večjih nalog za utrditev naše industrije in razvoj naprednega kmetijstva

Predvolilne priprave so zaključene. V nedeljo bomo dali svoje glasovne za ljudske poslane. Ne bomo pa jih dali samoj, našim kandidatom; v nedeljo bomo glasovali za socializem, za vse naš doseganji razvoj in za vse, kar smo začeli z revolucijo leta 1941 in kar nadaljujemo.

So mejniki v življenju človeka in naroda, ob katerih se je treba ozreti nazaj in naprej. Tak je bilo leta 1941, ko smo pod vodstvom Partije in Osvobodilne fronte zgrabili za orožjem, proti staremu, nasiemu svetu. V maju 1945 smo za hipe postali. Svoboda, svoboda: je pelo krov na v naših srcah. Takrat smo pogledali nazaj; v dolga, žalostna stoletja tlačanstva, polna tujih valjpotov in njihovih bičev, in v dve desetletji razobaranji nad trhlo kraljevin, ki nam ni bila ne topila mati, ne prava domovina.

Pred nami je bila razdeljana Dolenjska; opustošene, požgane vasi, razrušene šole, uničeno število bore malo gospodarstva, kar smo ga nekoli imeli. Pa smo zavrhali rokave in šli v obnovno. Zraslo so vasi, stekla je železnica od Ljubljane do Karlovca, postavili smo prve šole, za silo uredili pota in ceste, manjše obrtne delavnice pa začeli delati. Dobili smo našo prvo industrijo: zgrajena sta bila BELSAT in Tovarna učil v Crnomlju, BETI, nova tkalcarska NOVOTEKSA v Metliki, obrati TELEKOMUNIKACIJ v Semiču, Sentjerneju in tretji v Mokronogu, tovarna šivalnih strojev in DANA na Mirni, delavnica za popravilo železniških voz v Straži, NOVOLES,

tovarna zdravil KRKA, MOTO MONTAŽA, NOVOTEKS, razširjena Industrija perila in Industrija čevljev, KREMEN in številna druga podjetja v Novem mestu, prenos prvih industrijskih obratov v Zužemberk, Kostanjevico in Mokronog, vse so mejniki ob poslavljaju od zaostalosti in reviščine, v katerih smo tičali dolga stoletja.

Zrasla je cela vrsta manjših krajevnih podjetij, delavnice in zadružnih obratov. Nad 10.000 ljudi je dobito zaposlitve v domačem okraju. Električne dolnjanske podjetje pod zavodno vojno skorajda ni poznamo, v letih 1945–1957 pa smo elektrificirali 713 vasi. Obnovljene vasi, mesta, nove ceste, nove in obnovljene šole, stanovanja, protovetni in zdravstveni domovi, kanalizacije in melioracije, nova mlekarja v Novem mestu, vinski kleji v Metliki, nova veterinarska bolnišnica in osmejevalnica v Novem mestu, dijaški dom v Crnomlju — na vsakem koraku srečujemo pridobitve, o katerih smo nekoč samo sanjali.

Vse to — in še marsikaj drugačna v gospodarstvu, šolstvu, kulturi, zdravstvu, prometu, socialnim službам in pod. — so mejniki, ob katerih izgubljata besedil snerasvitošč in zosostlost svoj nekdajni žalosten ponem, združen z beraško palico, s siromštvom in z izseljevanjem v tujino. Se važniji kot materialni temelji pa so novi držbeni odnosi, naši uspehi v graditvi socialističnega družbeno-političnega življenja. Družbeno in delavsko samoupravljanje zamenjuje nekdanjo oblast nad ljudimi z resnico oblastjo ljudi samih s seboj. Vse, kar smo po vojni dosegli, zgradili in ustvarili, je bilo narejeno s podobitvami in v veliko zavestijo vseh naših delovnih ljudi. To, česar prej nikoli ni bilo, vemo zdaj v zadnjini gorski vasi, v še tak majhnem podjetju ali delavnici: v socialistični državi delamo zase. V tem spoznanju je vsa skrivnost velikih uspehov naše graditve in temelj moči naše Jugoslavije.

Ogromni napor so bili potrebni, da smo iz nerazvite Dolenjske v kratkem poldrugem desetletju naredili to, kar danes že imamo in uživamo. Res je veliko dela pred nami; čaka naša nadaljnja utrjevanje naše mlade industrije, predvsem pa bo treba dvigniti kmetijstvo in razširiti njegovo proizvodnjo. Veliko je potreb, ki jih pred vojno sploh nismo poznali: še nam manjka stanovanj, šol, nove zdravstvene ustanove, prometnih sredstev, komunalnih naprav, trgovin in pod. Toda zdaj, ko smo s pomočjo socialistične skupnosti in s pridnostjo našega delovnega človeka postavili temelje za nadaljnjo izgradnjo, nam bo lažje. Hitre bomo dosegali cilje, ki smo jih v preteklih tednih in mesecih na zborih volivcev in zborovih znova postavljali.

In ko bomo v nedeljo glasovali za nove ljudske poslane, za socialistizem, za srečo našega doma, kjer se je razvila prav prizetna družabna zabava. Še skupščine. Predvolilna dejavnost je predvsem pokazala nezljomivo enotnost naših narodov ter je imela drugačen značaj od predvolilne aktivnosti prejšnjih volitev. Sedanja aktivnost je bila v skladu z našim današnjim komunalnim sistemom, z našo administrativno reorganizacijo itd. In še nekaj: da volilna aktivnost je potekala v znaku jugoslovanske enotnosti in medsebojnega spoznavanja raznih problemov; ljudje ene republike so odhajali v drugo in govorili o svojih uspehih in svojih težavah. To je najboljši znak, da se naša socialistična skupnost vse bolj krepi kot enotna skupnost in da v njej ljudstvo samo odloča, kako bo storilo vse za čim boljše pogoje svojega življenja.

Nočem reči, da danes lahko vsakdo kupi, kolikor hoče. Ne more, ker še nima dovolj sredstev. Vendar danes že imamo vsega, imamo proizvode naših delovnih ljudi, ki jih je dala naša industrija, zgrajena na tisti bazični industriji. Tu smo mi dosegli ogromne uspehe in napravili prelomico glede nadaljnega razvoja industrije v naši državi.

Za nas je bilo važno tudi naše kmetijstvo, ki smo ga bili zanemarili zaradi bazične industrije. Vendar vemo, da moramo tudi kmetijstvu posvetiti več pozornosti in sedaj smo mu dali prioriteto. Tako pa tudi že v prejšnjem letu uspehi niso izostali. Ti uspehi so ogromni, vendar so tudi sredstva, ki jih je s'uprost vplet v kmetijstvo, velika. Ta sredstva bodo letno višja od 70 milijard, in bodo vložena tako, da bodo naši državljanji lahko že jutri mnogo laže in po nižjih cenah priti do tista, kar potrebujejo.

(Nadaljevanje na 3. strani)

TITOVA BESEDA

Pred 300.000 Beograđan je v nedeljo dopoldne govoril na velikem zborovanju v Beogradu predsednik republike maršal Tito, ki je med drugimi dejal tudi tole:

Tovariši in tovarišice! Te dni končujemo predvolilno dejavnost v naši državi. 23. marca bodo volitve v naši najvišji državno telo, v zvezno ljudske skupščine, prav tako pa tudi v republi-

Prejšnji in tovariši! Te dni končujemo predvolilno dejavnost v naši državi. 23. marca bodo volitve v naši najvišji državno telo, v zvezno ljudske skupščine, prav tako pa tudi v republi-

... Še skupščine. Predvolilna dejavnost je predvsem pokazala nezljomivo enotnost naših narodov ter je imela drugačen značaj od predvolilne aktivnosti prejšnjih volitev. Sedanja aktivnost je bila v skladu z našim današnjim komunalnim sistemom, z našo administrativno reorganizacijo itd. In še nekaj: da volilna aktivnost je potekala v znaku jugoslovanske enotnosti in medsebojnega spoznavanja raznih problemov; ljudje ene republike so odhajali v drugo in govorili o svojih uspehih in svojih težavah. To je najboljši znak, da se naša socialistična skupnost vse bolj krepi kot enotna skupnost in da v njej ljudstvo samo odloča, kako bo storilo vse za čim boljše pogoje svojega življenja.

Za nas je bilo važno tudi naše kmetijstvo, ki smo ga bili zanemarili zaradi bazične industrije. Vendar vemo, da moramo tudi kmetijstvu posvetiti več pozornosti in sedaj smo mu dali prioriteto. Tako pa tudi že v prejšnjem letu uspehi niso izostali. Ti uspehi so ogromni, vendar so tudi sredstva, ki jih je s'uprost vplet v kmetijstvo, velika. Ta sredstva bodo letno višja od 70 milijard, in bodo vložena tako, da bodo naši državljanji lahko že jutri mnogo laže in po nižjih cenah priti do tista, kar potrebujejo.

(Nadaljevanje na 3. strani)

S PREDVOLILNEGA ZBOROVANJA V BRSLJINU

Z ljudmi se je treba o vsem pogovoriti

Na predvolilnem zborovanju v Brsljnu je 12. III. zvečer govoril poslanski kandidat za republiški zbor, podpredsednik Izvršnega sveta LRS tovarš VIKTOR AVBELJ. Volvi Brislja in okolice, ki so do kraja napol nili dvorano zadržnega doma, so z največjim zanimanjem poslušali svojega kandidata. Za izčrpno poročilo o gospodarskem stanju v državi in o pismu Centralnega komiteza ZKJ so u izrazili hvaljenost z dolgo trajnim ploskanjem.

Tovariš Avbelj je najprej govoril o gospodarskem položaju pri nas in v zvezi s tem primerjal gospodarsko stanje novomeškega okraja. Novomeški okraj je glede narodnega dohodka na prebivalstvo precej pod jugoslovanskim povprečjem, zlasti pa zelo nizko pod republiškim povprečjem, saj je v tem ozarju v Sloveniji na predzadnjem mestu. To narekuje, da čim hitreje in čim bolj učinkovito dvignemo prav gospodarsko zaostalo področje, med katere spada tudi novomeški okraj.

Zatem je tovarš Avbelj govoril o perspektivni gospodarskem načrtu, ki predvideva, da se bo osebna potrošnja dvigala letno za 6 do 7 odstotkov, narodni dohodek pa za 11 odstotkov letno. Potrebno je, da so zdaj z največjim skrboj izpeljani s perspektivni letni načrti okrajnih in občinskih ljudskih obdorov ter podjetij. Naloge vseh, še posebno pa organov družbenega upravljanja, je, da bodo načrti urenščeni in da bodo pri delitvi skupnih dohodkov upoštevana vsa vprašanja, ki zadevajo hitrejši dvig osebne potrošnje.

Tovariš Avbelj je nato govoril še o kmetijstvu in njegovi zaostosti, ki je glavna ovira hitrejšega splošnega napredka. Iz tega razloga je v gospodar-

ZKJ in ki govorji o slabostih v dosedanjem delu, je, kot je govoril tovarš Avbelj, sprožilo različne komentarje, ki pa so brez osnove. To pismo ni niti predvolilni letak niti prehodni zaostrobitve ali kakršnega kolikor preusmerjanja naše politike, pač pa na najbolj svetel dokument po vložji in dokaz naše moči. Res je zaostrebit, toda le za odpravo napak in slabosti, ki so se pojavile v dosednjem delu. Naši delovni ljudje so pismo sprejeli z odobravanjem.

Tovariš Avbelj je menil, da bi bilo pri nas mnogo manj napak in kritikarjev, če bi se o vsem pogovorili z ljudmi in jih sproti seznanjali z ukrepom in sklepom. Dogaja se, da v kolektivu odloča posamezniki ali ozek krog ljudi, kolektiv pa o tem ne ve nčil ali pa je postavljen pred izvršenje dejstvo. V bodoče se to ne bo smelo več dogajati. Pismo CK ZKJ, ki obravnava najbolj znčilne primere napak in slabosti, hrkati nakazuje tuji pot za odpravo teh slabosti.

Z OBISKA V BRIGADNEM NASELJU VRANDUK

Med brigadirji

Vzdolj ceste je izkopan jarek. Sneg je ni skopel. Od Novega mesta do Mačkovca delajo skupine brigadirjev. Spomnimo se mladih obrazov s sprejem na Glavnem trgu. Spremenili so se, nekaj novega žari iz njih. Ob cesti v Ločno brni kompresor. Kmetje skupaj z brigadirji v Mačkovcu kopljajo jarek. Za vo-

dovod, za cesto, za novo življeno. Iz vsake hiše v vasi pomaga vsaj eden.

Tri barake so malo ven iz vasi. Razmocena prst se oprijemlje čevljev. Takoj najdem v naselju dežurnega, ki je hkrati komandan I. Pomurske brigade — Slavko Lepšnik, uslužbenec »Naftes«, Lendava. To je šesta delovna akcija, ki v njej sodeluje. Pogovor sproščeno teče:

»V naselju so: naša Pomurska brigada, šestdeset brigadirjev IX. Ljubljanske posebne brigade in 39 brigadirjev ELES brigade (elektro - gospodarstvo). Za zdaj stojijo tri barake, v njih so pogradi, vsak brigadir ima tri edeje. V baraki imajo radio in zvočnik. Elesovci imajo električno pečico. Od Rdečega kriza smo dobili pošiljko perila in oblike, vsak brigadir pa je prvi dan dobil delovno obleko in močne čevlje. S hrano smo vsi zadovoljni. Sneg in vreme nas ne cvirata. Naša naloga je urejanje naselja. Glavni problem je blato, pa tudi tega bomo premagali. Večina je že dobila gurmijaste skornje. Trosimo gramoz in polagamo amrekove veje. Za razvedrilo imamo šah in razne druge igre. Stranišča smo že postavili, za higienične potrebe deklet pa smo v Mačkovcu dobili sobo.«

Oblačna sava baraka, Skupine brigadirjev urejajo teren, v njihovih pogovorih pa se mesajo prekmursko, medjimursko in ljubljansko narečje. V ELES brigadi so gojenici II. in III. letnika elektrogospodarske Šole iz Črnomlja na Primorskem. Nova cesta bo marsikje preselak električno omrežje in daljnovođe, prestatiti bo brez nekaj trafo postaj. To bo njihovo delo.

Odpravil sem se v kuhinjo. Ze od daleč sem slíšal: »Pomnite posodo! Fant, metlo in roke pa pometaj! Ali imas čiste roke?« Znašel sem se pred Dancem Podbevkovcem, znanom Novomeščankom. Brigadirji so ji dali vzdevek »mami«. Kuhinja je začasna v hiši Ratajevih. Imajo štiri brzoparlinske za kuhinje in vso potrebo posodo in pribor. »Mami je povabilna preskrbo, posebno meso dobivajo lepo. Poslušajte, kaj so včeraj jedli:«

In se nekaj: »Prav danes praznuje tovarš Jože petdesetletnico rojstva! V imenu Dolenskega lista in tudi v imenu vseh naših brašcev mu kličemo: še na mnoga leta!« — m-

pravzaprav kar podarjali. Bloki so stali na pol dogravjeni, delavci pa so bili brez dela. No, tudi to smo srečno pretolki in lani smo že dobiček delili! «Kaj pa mislite o obnovi hotela Kandija?«

»Bo kar lepo, le škoda, da je bilo toliko tistih, ki so usak po svoje hotel spremineti načrte.«

In se nekaj: »Prav danes praznuje tovarš Jože petdesetletnico rojstva! V imenu Dolenskega lista in tudi v imenu vseh naših brašcev mu kličemo: še na mnoga leta!« — m-

Naš obisk

Skozi majhno odprtino na podstrelju hotela Kandija se plazi s hrbotom proti meni sklonjena postava. Delovna blizu se ji je zataknita v cevi centralne kurjave, ki imajo menda prav pri tej luknji svoj vozeli...

To je eden najboljših Pionirjevih zidarskih mostrov, tovarš Jože Knap. Takole mi je pripovedoval svojo »zgodovino:«

»Pri podjetju sem od leta 1946. Takrat sem bil na gradbiščih v Beli krajini 4 leta nepreklenjeno. Potem sem s sedanjim direktorjem našega podjetja tovarisem Kočevarjem odšel v Kočevje, kjer je bilo razpuščeno gradbeno podjetje Rog. Prevezeli smo njihove obvezne in gradili hlevne po vsej Kočevski: Loka, Koprišnik, Kočevska Reka, Primož...«

»Kje pa ste se najbolje počutili, katero gradbišče vam je najbolj ujagalo?«

»V Beli krajini je bilo lepo. Takrat še, ko smo gradili Belsad, Tovorno učil in Livarno.«

Tov. Knap je večkratni udarnik in 1. maja 1957 je bil odlikovan z medaljo dela. Ko sem ga vprašal, kolikokrat je bil proglašen za udarnika, se je malce srametljivo, pa vendar ponosno nasmehnil:

»Menda okrog draješkat...«

Resnici na ljubo povedano: triindvajsetkrat! Tovariš Knap pa je še vedno živahan in marljiv. V podjetju ga imajo vsi radi pa tudi on je navezan na Pionirja. Sam pravi:

Notranjepolitični tedenski pregled

Temelji so zgrajeni

Milijarde dinarjev, naložene v nove tovarne, v zdravstvo, šolstvo in vse druge dejavnosti ter končno tudi v kmetijstvu, so nam prinesle uspehe, o katerih je bilo zadnje tedne na predvolilnih zborovanjih toliko govor. Praviti uspehi pa so tudi osnova, temelji, na katerih gradi zvezni perspektivni načrt predvideno povečanje osebne potrošnje in družbenega standarda. Seveda bo predvideno povečanje osebne potrošnje odvisno od proizvodnih uspehov v naslednjih letih, predvsem pa od produktivnosti dela, ki je pri naših nekajkrat manjši kot v drugih evropskih deželah. Vendar če bo nagrajevanje delavcev tako, da bo spodbujalo povečanje produktivnosti, potem smo lahko prepričani, da bo doseženo predvideno povečanje proizvodnje in da bodo s tem dani pogoj, da se živiljenjska raven poveča do leta 1961 tako kot računa perspektivni načrt.

Racunamo, da se bo osebna potrošnja povečala vsako leto za 6 do 7%, ker moramo upoštevati tudi letni pristart. V preteklih petih letih se je osebna potrošnja na prebivalca povečala vsako leto za okoli 2,8%, kar pomeni, naj bi se sedaj živiljenjska raven dvigala

no, stanovanja, izobrazbo, zabavo, poštvo in vse drugo, kar štejemo sem, bomo ustvarili s povečevanjem osebnih dohodkov prebivalstva. Povečanje povečali plati na osnovi povečanega števila kvalificiranih delavcev in produktivnosti dela je ena od osnov za povečanje živiljenjske ravni. K temu bo prispevalo tudi zaposlovanje novih delavcev, saj predvidevamo, da se bo do leta 1961 vsako leto zaposlilo okoli 120.000 novih delavcev in nameščencev. Leta 1961 bomo imeli potemtakem v Jugoslaviji še 53% prebivalcev, ki se bodo preživljali s kmetijstvom in že 47% takih, ki bodo zaposleni v industriji, gostinstvu, obrti itd. Ze zaradi stalnega povečevanja zaposlenih se bodo moralni plačni skladi povečati za okoli 23%.

Plače zaposlenih v gospodarstvu se bodo v času od leta 1957 do 1961 povečale vsako leto za okoli 7 do 8%. V skladu s tem bomo spremnili tudi plače tistih državljanov, ki delajo v državnih ustanovah ali pa so zaposleni v drugih javnih službah. Toda počutno moramo omeniti, da bo to povečanje lahko le posledica povečane produktivnosti dela in večjega števila kvalificiranih delavcev, ki bodo imeli tako tudi večje osebne prejemke. Da bi bilo zmanjšanje dobiti kar največ visoko-kvalificiranih delavcev ter nameščencev,

predvidevamo, da se bodo plači bolj razlikovali glede na znanje vsakega posameznika. Cesar je težje predvidevati, koliko se bodo povečali dohodki kmetijskega prebivalstva, ker je to odvisno od napredka kmetijske proizvodnje, predvsem pa od izravnih viškov, ki jih bodo kmetje prodajali na trgu, lahko računamo v skladu z velikimi sredstvi, ki jih bomo dali za napredok kmetijstva, da se bodo dohodki le-teh povečali za okoli 20% v petih letih, oziroma za 3 in pol odstotka vsake leto.

Ker se bodo povečali osebni dohodki, računamo, da se bo še naprej spremenjala struktura potrošnje, se pravi, da bodo zaposleni porabili vedno več sredstev za nakup industrijskega blaga in manj za hrano. Prav zato se bo povečala potrošnja hrane v prihodnjih petih letih za 5,4% na leto, a industrijskega blaga za nekaj več kot 9% na leto. Prebivalce je moral leta 1956 porabiti okoli 50% prejemkov za prehrano, leta 1961 naj bi porabil za to le še 46%, zato pa toliko več za obliko, obutev, razne predmete za gospodinjstvo, usluge in podobno.

K živiljenjski ravnemu bodo seveda prispevali tudi vse tista sredstva, ki jih bomo porabili za gradnjo stanovanj, bolnišnic, zdravstvenih domov, kinodvorov in podobnega, kar štejemo podružnično standard. V preteklih petih letih smo porabili v te namene 52 milijard dinarjev, od leta 1957 do 1961 pa bomo porabili za to kar 109 milijard dinarjev. Se enkrat večja sredstva za te namene bodo znatno vplivala na dvig živiljenjske ravni posameznega prebivalca.

DOLENJSKI LIST

ZUNANJE POLITIČNI TEĐENSKI PREGLED

Britanski ministriški predsednik Macmillan bo devetega junija leta tretjič, odkar je postal ministriški predsednik po Edenom odstopu, obiskal ZDA, da bi prej častno diplomu doktorja na neki ameriški univerzi. Seveda se bo Macmillan »simogrede« oglašal tudi v Washingtonu, kjer se bo se stal z ameriškim predsednikom.

Očitno je, da bo obisk v Washingtonu važnejši od diplome, ki bo Macmillan dobil na univerzi. Zato se opazovali že zdaj sprašujejo, kaj žene britanskega premistra spet že morje. Razlogov in vzrokov je več. Že med njegovo nedavno potjo po državah Britanske skupnosti narodov se je govorilo, da se bo Macmillan na poti domov ustavil v Washingtonu. Iz tega ni bilo nič. Pač pa so opazili, da se je Macmillan vrnil nekam prej. Razlog v vzroku je več. Na svoji poti je imel priložnost govoriti z Nehrujem, dr. Eavitom, pakistanskim premierom in drugimi azijskimi državniki, ki so mu povedali svoje mnenje o konferenci na najvišji ravni. Macmillan je ta mnenja zelo pozorno poslušal. Kar je slišal, ga je utrdilo v prepričanju, da je prav ravnal, ko je v svojem januarskem odgovoru na Bulganinovo pismo privolil na konferenco na najvišji ravni s tem nekoliko presentil Američane. Odtek je po Temzi poteklo že nekaj vode in danes so vse mnenja, da do nekakšne konference poglavjarjev držav mora priti. Kakšna bo v resnici ta konferenca, pravzaprav še nihče ne ve, toda vsi čutijo, da je potrebna. Torej se bo Macmillan

pogovoril o tej konferenci v Washingtonu.

Prav v zvezi s to konferenco, razočravljivo in mednarodni odnosi pa se v zadnjem času v Veliki Britaniji dogajajo zanimive reči. Predvsem se treba omeniti nekakšno gibanje, ki izhaja od laburistov, konservativcev

PRETRETJIM OBISKOM

in vseh drugih. To gibanje zahteva v splošnih potezah, da je treba glede vodilov bombe nekaj ukrepi. S tem se vsi strinjajo. Toda določenje je sledil, da se Macmillan na poti domov ustavlja v Washingtonu. Po tem se opazili, da se Macmillan vrnil nekam prej. Razlog v vzroku je več. Na svoji poti je imel priložnost govoriti z Nehrujem, dr. Eavitom, pakistanskim premierom in drugimi azijskimi državniki, ki so mu povedali svoje mnenje o konferenci na najvišji ravni. Macmillan je ta mnenja zelo pozorno poslušal. Kar je slišal, ga je utrdilo v prepričanju, da je prav ravnal, ko je v svojem januarskem odgovoru na Bulganinovo pismo privolil na konferenco na najvišji ravni s tem nekoliko presentil Američane. Odtek je po Temzi poteklo že nekaj vode in danes so vse mnenja, da do nekakšne konference poglavjarjev držav mora priti. Kakšna bo v resnici ta konferenca, pravzaprav še nihče ne ve, toda vsi čutijo, da je potrebna. Torej se bo Macmillan

zelo močno je ker izvira iz strahu, neugodja in zihl slutenj, ki obletajo britansko prebivalstvo danes: »Kaj bo z nami, če pride do tretje svetovne vojne?« Če za SZ in ZDA še obstaja kak dvom, da ti dve državi ne bosta popolnoma uničeni v atomski vojni, pa za Veliko Britanijo, ki je tako majhna in prenaseljena, ne obstaja noben dvom. Atomska vojna bi pomnila popolno uničenje življenja na britanskem otoku. Tudi o tem bo najbrž govoril Macmillan v Washingtonu.

Naposled ne smemo pozabiti, da poteka zdaj v ZDA proces, ki mu pravimo gospodarska recesija ali upadajoča poslovna in industrijska dejavnost, ki je dosegel že terjalo kakih pet milijonov brezposelnih. V takem položaju je popolnoma jasno, da ZDA ne bodo posebno občutljivi za trgovinske interese svojih zaveznikov (vstevki Veliko Britanijo), ko bodo skušali odpraviti aliji zaježiti to recesijo. Uvedle bodo že hujše carine na določeno blago in skušale stimulirati proizvodnjo tistega maloštevilnega blaga, ki ga v ZDA morda doslej niso priznavali v zadostnih količinah. Pred tridesetimi leti bi brezposelnost ne veljala za tako veliko zloto, toda danes je vprašanje brezposelnosti hkrati preizkušnji kamen gospodarske politike vsake vlade. Zato utegne Britanija čutiti posledice ameriške recesije na lastnem gospodarstvu. In tudi o tem se bo moral pomisliti Macmillan v Washingtonu, ko bo »simogrede« skočil tja s slovensko poselitve diplome častnega doktorja.

Kratke
IZ RAZNIH STRANI

Ameriška mornarica je sporocila, da so z rta Capa Canaveral izstrelili nov ameriški umetni satelit, ki tehta samo pol drugih kilogramov. Satelit je izstreljen v troposfero. Ameriški vojaški minister Brecker je izjavil, da bodo ZDA že nekaj mesecov poskušali izstreliti raketo na Meseč. Dejaj je, da bodo že leta določni lahko izstrelili umetni satelit, ki bo opremil s televizijskim aparatom.

• Na nedavni volitvah v Glasgowu so britanski konzervativci izgub

Naše osnovne šole

in njihovi problemi ob letošnjem prvem polletju

(Nadaljevanje in konec)

V Šoteski so prešolsko že izvedli brez vsakih težkoč. Isto je treba storiti na Drganjih selih, na ostalih treh šolah pa bo to speljano postopoma, začenši s šolskim letom 1958/59.

9. V občini Sentjernej so na osnovnih šolah dosegli nekoliko slabši učni uspehi kot pa je okrajno povprečje. Šolski obisk pa se je od nekoliko let nazaj močno zboljšal. V tej občini so najslabši materialni pogoji šolstva, saj imajo od osmih šol le tri svoje lastne stavbe, vse druge imajo slabe učilnice v privatnih stavbah. Takemu stanju so seveda kriva vojna leta. Na vseh šolah so bila popolnoma uničena vsa učila, ki jih se vedno ni mogoč nadoknaditi. Za učila je nujno treba predvideti večje vstopne demarje.

Ko uvažamo reformo šolstva, predvidevamo ukinitve šole v Dobravi. Učence višjih razredov osnovnih šol Cadrež, Drča, Zameško je treba prešolati v Sentjernej in v Belo cerkev. V Zameškem in v Cadražem je menda to izvedeno, ker so Šolski odbori uvildi v tem le končati. V Skočjanu nudijo krajenvi činitelji premalo pomoči in celo dopuščajo, da nekatere osebe, ki s šolo ne bi smele imeti nobenega opravka, Šolsko delo načrtno otežkočajo.

10. V občini Trebnjem od osmih osnovnih šol le dve nimata lastnih zgrADB — Catež in Vrh. Na Catežu rešujejo problem, saj gradijo novo Šolsko postopek, iz šole Vrhe pa bo treba najprej prešolati na sosednje šole učence višjih razredov. To bo potrebno urediti tudi v Kneži vasi. V ostalem bi ostala organizacijska struktura šol za sedaj ista.

V tej občini bi mogoč biti učni uspehi malo boljši, na vsak način pa naj bo bodoča naloga zboljšati odbotek Šolskega obiska, kar je od tega odvisen tudi učni uspeh.

Tako so pozdravili v Trebnjem prejšnji teden prihod prvirih brigad na avto-cesto Ljubljana-Zagreb

Povprečjem so tudi učni uspehi v Prevolah, v Šmihelu pri Žužemberku in v Selih pri Hišnjaku. Te šole so krive, da je odbotek učnih uspehov v celičnem občini slabši. Učenci učitelji in Šolski odbori morajo poskrbeti, da bodo učni uspehi boljši.

Precjer čudna je tudi sliko učiteljstva po kvalifikaciji. V celičnem občini imamo nad 50 odbotkov mladih učiteljev, ki so še brez strokovnega izpitja. V okraj dobivamo vedno novice, učitelji z opravljenim strokovnim izpitom pa z Dolenske odhajajo drugam. Da

Letos bo prišlo v naš okraj še prav posebno veliko ljudi v zvezi z gradnjo nove avtomobilске ceste. Posebna komisija je pregledala vsa gospodinja vzdolž trase in ugotovila, kaj je treba izboljšati, da bodo ustrezale potrebam. Dolžnost občinskih ljudskih odborov je, da pomagajo pri ureditvi teh gostišč. Mnogo stvari je mogoče izboljšati brez večjih sredstev. Občinski ljudski odbori pa morajo skrbeti, da tene v gostiščih ne bodo pretirane, da bodo gostišča imela na zalogi dovolj velik in primernih pijač ter da bo odnos do gostov tak, kot mora biti.

Oprema gospodinskih lokalov se je lani nekoliko izboljšala. Gostinski obrati so lani kupili 15 bladilnikov. Ukrepi tržne in sanitarno inšpekcijske so pripomogli k odpravi nekaterih nepravilnosti v lokalih, vendar je treba še marsikaj izboljšati. Poslej bo tržna inšpekcijske vse ugotovljene manjše nepravilnosti kazovala takoj na licu mesta, hujše primere pa prijavila.

Na konferenci so sprejeli zaključek, naj bi ljudski odbori namenili posebno sejo obravnavi problemov v zvezi z blagovnim prometom. Pomanjkljivosti v lokalih zlasti take, za katerih odpravo ni potrebno veliko dejanja, je treba odločno pregnati.

Dolenjska in turizem

V dohodu Dolenjske ima turizem skromen delež. Zakaj, smo že velikokrat ugotovili in povedali. Dolenjska ima dovolj naravnih lepot in krajenvih znamenosti, ki pa so zunanjemu svetu skoraj neznane. Kdor pa ve začne in je želite priti na Dolenjsko, je imel na poti do te lepot in krajenvih znamenosti vse polno ovir — od premetnih vzev do nastanitvenih zmogljivosti gostišč.

Po nalogu Izvršnega sveta LRS je bila prejšnji teden v Novem mestu konferenca, na kateri so obravnavali vprašanje blagovnega prometa v našem okraju. Udeležili so se jo predstavniki občin, okraja, Sekretariata za blagovni promet pri Izvršnem svetu LRS, Turistične zveze, republike in okrajne gospodarske zbornice, okrajne trgovinske zbornice in večjih trgovskih podjetij.

V razpravi o gostinstvu in turizmu so bile ponovljene že znane stvari: premalo prenočišč in še ta zasedena s stalnimi stanovniki. V Novem mestu je vsega 50 ležišč; od teh jih je polovica zasedenih po stalnih

stanovalcih. V Črnomlju imajo vsega pet ležišč, na Merni 3, v Sentrupertu 3, v Kostanjevici tudi samo 3, v Žužemberku 8, v Straži nič, v Metliki 29. Glavno prenovečeno zmožljivost imata obe zdravilišči, pa tudi tem primanjkujo postelj v glavnem sezoni. Dve tretjini razpoložljivih tujskih sob je brez tekoče vode.

Oprema gospodinskih lokalov se je lani nekoliko izboljšala.

Gostinski obrati so lani kupili 15 bladilnikov. Ukrepi tržne in sanitarno inšpekcijske so pripomogli k odpravi nekaterih nepravilnosti v lokalih, vendar je treba še marsikaj izboljšati. Poslej bo tržna inšpekcijske vse ugotovljene manjše nepravilnosti kazovala takoj na licu mesta, hujše primere pa prijavila.

Na konferenci so sprejeli zaključek, naj bi ljudski odbori

namenili posebno sejo obravnavi problemov v zvezi z blagovnim prometom. Pomanjkljivosti v lokalih zlasti take, za katerih odpravo ni potrebno veliko dejanja, je treba odločno pregnati.

Zadovoljna dekleta in starši

V Pristavci pri Biču je bilo v soboto popoldne skromna, toda prav pričrna slovenska: 18 tečajnic je začaklilo 3-mesečni gospodarski tečaj. Prisile so materje in očetje deklet, približno 50 ljudem je govorila o nedeljskih volitvah tudi kandidatka trebanjske občine Ing. Vilma Pirkovič. Starši so bili prav zadovoljni in veseli sprehodni dekleti, ki so se na tečaju naučili

30 deklet iz okolice Semiča

V letoski zimski sezoni se je udeleževalo gospodarskega tečaja v Semiču 30 deklet. Tečaj je vodila kuharica Franciška Flek iz Semiča. Seznanila jih je z zagovodino NOB Semiča, s higieno in z zemljepismom. Učile so se tudi pletenja. S pomočjo dijalima so se seznanile z lepotami okolice domovine in nekaterimi drugimi držav.

Teden gasilcev v Brusnicah

Prostovoljno gasilsko društvo v Brusnicah je med požarnovarnostnim tednom pripravilo več predavanj, množičenj, sestankov vseh članov in predstavnikov, ki organiziralo nočne gasilke vaje.

Veliko truda sta pri tem izvajala predsednik gasilskega društva Jože Hudoklin in poslovnik Jože Goršek. Pohvaliti je pa treba tudi upravitelja domačine Ivana Perhaia, ki je organiziral požarnovarnostna predavanja za šolske otroke.

Pri obeh simultankah je sodelovalo 31 mlajšev, 4 vladajočih in 4 dijaki učiteljev. Po dve in polurni borbi je dosegel Stari proti 20. Sistem 17 in pol točk, Skerli pa proti 19. Sistem 16 in pol točk. Zmagali so četrtošole: Bartelj, Hodnik, Kopac in Levčar. Remizirala sta tretjoseole: Princ in četrtošole Adamč.

Predviden je tudi Šahovski tečaj, na katerem bodo člani novomeškega Šahovskega društva, tudi mladi osnovne Šahovske otvoritve, končnice in drugo.

Obravčamo se na sto tisoč državljanov, ki sodelujejo v raznih organih družbenega samoupravljanja — Od vašega dela je odvisno, ali bodo materialna sredstva, s katerimi razpoložimo, v katerih oddočate, uporabljena tako, kakor to terjajo interesi posameznikov in interesi skupnosti!

VOLIVCI, DRŽAVLJANI IN DRŽAVLJANKE!

Trajen in pravičen mir ustreza življenjskim potrebam vseh narodov in koristim nemotenega razvoja socializma na svetu, kajti vojna — zlasti v pogojih atomskih oborožitev — bi pomenila katastrofalno uničenje človeškega rodu in sodobne civilizacije. S svojim vztrajnim bojem za mir na svetu, za uresničenje načela aktiwnega in miroljubnega sožitja, za sodelovanje z vsemi narodi in državami, si je naša socialistična domovina Federativna ljudska republika Jugoslavija pridobila velik mednarodni ugled. Zunanjia politika FLRJ je bila zmerom najpopolnejši izraz plemenitih teženj narodov Jugoslavije, da okrepe neodvisnost svoje domovine, da v miru grade svojo boljšo prihodnost, da razvijajo vsestransko enakopravno sodelovanje z vsemi narodi in državami, predvsem pa z naprednimi silami na svetu.

MARJAN KUKEC: BELA CERKEV V SNEGU (akvarel)

„Dnevi naše sreče“

je naslov komedije francoskega dramatika Claude-Andréa Pugeta, ki so jo uprizorili predtek tedena na odu DLP posamezli novomeške gimnazije. Tradicija je že, da novomeški gimnaziji nastopajo vsako pomlad s kakšno igro v aprili ali maju. Letos so nas presestili že marca, presenteli pa tudi sistem, da do so delo samostojno pripravili. Kot enoten kolektiv so poskrbeli za vse priprave in postavili na oder delo, ki je ugaslo predvsem mladini.

Puget prikazuje v svoji komediji „Dnevi naše sreče“ izrev življenja francoske mladine buzožnega okolja. Dejanje se dogaja v času šolskih počitnic, ko stopijo v ozadje družbeni problemi in pridejo do izraza osebna občutja mladega človeka v medsebojnem odnosu prebjaločih se dekle in fantov.

Janez Grašč

Drobni zapiski iz Kostanjevice na Krki

RAZGIBANO DELO DPM

V času nenavadno razgibanje predvolilne aktivnosti naših organizacij in društva se je postal odbor Društva prijateljev mladine, ki je na seji 7. marca predstavil dosedanje delo, pripravil sprejem cicibanov v pionirske organizacije, osoval nov pionirske skalarjev, predstavil delo skalarjev in razgibano na njeno razgibanost in mladino neizkušenost. Da tega ni izvedla popolnoma dosledno, je opravljivo, saj kot režiser sam sebe vključuji v igro in lahka stvar in dela te-

da bo novi svet lahko dobro reguliran. Cilji prvega občinskega Sveta Svobod in prosvetnih društev so: Maks Ivan, Košak Emil, Kováč Mira, Banti Tonček, Jereš Ruža, Zupančič Konrad in Smrekar Lado.

STARSI SO RAZUMELI

Oni dan so se starši otrok, ki so vslanji v kostanjeviško šolo, zbrali na roditevskem sestanku, na katerem so med drugim obravnavali tudi zidanje 165 metrov dolgega plotja in perščaka pred Šolsko zgradbo, za kar potrebujemo zelo veliko gradbenega materiala. Ker pa šola ne razpolaga s takimi denarnimi rezervami, se je vodstvo šole obrnilo na starši, ki naj bi pripeljali gradbeni material z brezplačnimi vožnjami. Prav tako naj bi starši potrebljeni gradbeni material darovali. Na sestanku je bilo to razloženo in starši so potrebovali razumelj, saj se je tako pripravilo stičideset vožnjiv, od katerih so prvi vožnje opravili. Tako bo mogoče doigraditi, kar nam je močno potrebljeno. Šolski okolični premožni, ki bo Šolsko zgradbo, ne morejo pravljati, vendar je vodstvo pričelo s tem, da bo Šolsko zgradbo, ki ga ima domača vaska hiša v Kostanjevici in ga začasno uporablja, s poudarkom na njeno razgibanost in mladino neizkušenost. Da tega ni izvedla popolnoma dosledno, je opravljivo, saj kot režiser sam sebe vključuji v igro in lahka stvar in dela te-

da je razen svoje vloge pripravila tudi razgibano sceno, ceprav z najskromnejšimi sredstvi. Bosiljka Jovanovič je kot Francine ugašala z umirjeno igro in izredno jasno izgovarjala.

Novomeški osmošolci so z igro in nastopom kot enoten kolektiv pustili prav prijeten vtip in jim lahko čestitamo s uspešno igro in izredno jasno izgovarjalo.

Režiral je Manja Vukovičeva, posrečilo se ji je, da so vsl igralci, ceprav začetniki, nastopili sproščeno in neprisljedljivim vedenjem. K temu uspehu je lahko čestitamo. Samo je zaigrala mlado Perrette, s poudarkom na njeno razgibanost in mladino neizkušenost. Da tega ni izvedla popolnoma dosledno, je opravljivo, saj kot režiser sam sebe vključuji v igro in lahka stvar in dela te-

da je razen svoje vloge pripravila tudi razgibano sceno, ceprav z najskromnejšimi sredstvi. Bosiljka Jovanovič je kot Francine ugašala z umirjeno igro in izredno jasno izgovarjala.

Novomeški osmošolci so z igro in nastopom kot enoten kolektiv pustili prav prijeten vtip in jim lahko čestitamo s uspešno igro in izredno jasno izgovarjalo.

Glede izbere samega dela bi pa ponovno izrazil mnene, da naj bi dijaki uprizorili igre, ki probleme — osebne in družbenne, problematične ali pa klasična dela, bodovali slovenski ali drugih jugoslovanskih svetovnih dramaturških. Predvsem pa izredno sproščeno zaigralo Jana Gajščiča, ki je s svojo igro priznati pretegnil tudi ostale igralce. Odčen je podal dajevsko veslaški krožek potreboval,

Uspešno premagovanje vsega, kar zavira in zadržuje naš hitrejši razvoj, je odvisno od nas samih, od dejavnosti milijonov državljanov v političnem življenju dežele, od boljšega in bolj vsestranskega dela organov družbenega samoupravljanja, od vztrajnega in doslednega boja zavestnih socialističnih sil, predvsem pa Zveze komunistov, Socialistične zveze delovnega ljudstva, Zveze sindikatov in Ljudske mladine. Ogromna sredstva, namenjena nadaljnji socialistični izgradnji, moramo trošiti še bolj ekonomično in še bolj racionalno, žigosati moramo sleherne pojave tudi najmanjšega razsipa državne imovine!

„Hvala vam, tovariši!“

»V imenu ostalih učencev

našega razreda, se vam, dragi tovariši, iskreno zahvaljujemo za vso veliko skrb, ki jo poštevate nam, otrokom padlih borcev.« S temi besedami se pred dnevi zahvalil tovarišem v okrajnem odboru Zvezne borcev Novo mesto gojenec Železničarske kovinarske šole v Ljubljani, sin padlega borcev Lojze Cesar iz Prečne. Prav tako se to popalo zahvalila za veliko skrb organizacije Ivan Svetlin, sin padlega borcev iz Adleščev, gojenca iste šole.

upravnega odbora Železničarske kovinarske šole tovariš Franc Potokar. Zastopniki učencev šole so nato izročili darila okrajnemu odboru ZB v znak priznanja za nesrečno skrb za bodočnost otrok padlih borcev.

V pisarni okrajnega odbora je na mah vzdružje kot v dobru družini. Ker se otroci ne morejo zahvaliti svojim očetom za skrb za njihovo bodočnost, se enako toplo zahvaljuje organizaciji, ki je prevzela nalogu padlega roditelja. Omogočila jim je šolanje, da bodo lahko prišli do kroha, pa tudi sicer zanje skrb. Tako organizacija Zvezne borcev v okraju v znatni meri nadomešča 1116 otrokom enega ali oba v vojni izgubljenih roditeljev. Ni to samo materialna skrb, tudi del ljudskega, za katero so bili prikrajšani s smrtno staršev, dobre pri tovariših v Zvezni borcev. Za njo

OB 22. MARCU — KRAJEVNU PRAZNIKU ADLEŠIČEV PRI ČRNOMLJU

„Kopljite v gozdu!“

SAJ JE ZE KAR TOPLO! UGOTAVLJA ALENKA NA HESNEM PRAGU. VREMENSKI PREROKI PA PRAVILJO DRUGACE: «NESTALNO S POGOSTIMI PADAVINAMI, PRICAKUJEMO PA TUDI SNEG DO NIŽIN...» LE KOMU BO MUHASTA NARAVA UGODILA? TUDI V PRETEKLEM TEDNU SO BILE NAPovedi VREMENA V DOLENJSKEM LISTU PRESENETLJIVO TOČNE IN ZATO ALENKA SE KAR POMISLJA PRED PRVIM PREDPOMLADANSKIM IZLETOM...

Z enodušno udeležbo na volitvah bodo naši narodi še enkrat izpričali, da so zvesti velikim pridobitvam ljudske revolucije, da vedo, kaj hočejo, da vedo, kam gredo in da so pripravljeni še nadalje botiti se za razcvet svoje socialistične domovine.

Izročitev na meji ...

Cisto zimsko vreme je, čeprav je marec. Piha hladen veter in po zraku se vrtinčijo raztegnjene snežinke kot cuvne, kadar se tepejo cigani.

Pri obmejni zapornici na jugoslovansko-avstrijski meji pri Sentilju se ustavijo vozila na

MLADI VOLIVCI, MLADINA JUGOSLAVIJE!

Naša dežela je po pravici ponosna na svojo mladino in njeni dejanji v revolucioni in v povojni izgradnji. V socialistični Jugoslaviji raste rod smerilih, svobodnih, požrtvovalnih fantov in deklet, ki v čedalje večjem obsegu prevezemajo pomembne družbenе odgovornosti na vseh toriščih našega življenja. Mladinci in mladinke Jugoslavije! Vaša mladost, zastave, okrog katerih se zbirate, radost, s katero prevezete nove naloge izgradnje, polet, s katerim greste novim zmagam naproti — to je najlepši okras jugoslovanske sedanosti. Na volitvah strnite prihodnjo nedeljo svoje vrste z milijonskimi vrstami svojih tovarišev-volivev!

Najmlajša mati v ZDA

V porodnišnicu v San Franciscu je januarja letos desetsteta dekletica rodila 3 kg težkega sinčka. Dekletice je španškega rodu. Zdravnikom je rekla, da sploh ne ve, kaj se je z njim zgodilo. Za oceta njenega nezakonskega otroka je navedla 28-letnega ljubimeca svoje matere.

obeh straneh: na avstrijski štirje prostorni siri policijski avtomobili, v njih polno ljudi, ki prestrašeno butijo v neznamo, okrog avtomobilov pa dobro desetina orožnikov. Na jugoslovanski strani velik prazn avtobus, zraven njega en sam miličnik po še en uslužbenec. Pripravljen je izročitev »zblaga«, ki je na eni strani nezaščiten, na drugi pa ga sprejemajo brez posebne nevolje.

Po izmenjavi listin med uradnimi predstavniki obeh sosednjih držav, se priči izročanje. Iz sivih avtomobilov počasi lezejo ljudje obes spolov, mlađi in starji, med njimi tudi otroci. Potri so, še bolj pa razčarani. Pred tedni, nekateri šele pred dnevi, so skrivaj zavesti dom in domači kos kruha in šli v tujino iskat boljšega. Avtomehanik, ker baje ni mogel dobiti zaposlitve, ali vsaj ne take, da bi lahko takoj zaslужil za auto. Z ženo in dojenčkom je šel v lov za avtom. Pa zidar z ženo in tremi otroki, dva pa je pustil doma usodo. In še Tone, Marjetič, Daniča, Božo, vseh 67. Vsi so šli na lov za srečo, za avtomobili, za velik zasluzek brez dela, za razkošno življenje brez trpljenja, za kraj, kjer se cedita med in mleko — znašli pa so se v begunškem taborišču. Namesto da bi zavili avtomobili z njimi proti tej idealni sreči, za katero je načudenje močno splahnilo že v zatohlih barvah.

Vporil sem s komando karlovskega vojnega področja; rekel so, da te bodo vzel v svoje čevljarske delavnice, da se nauči čevljarske obrti,« je rekel stari Gotnar sinu Jožetu spomladi leta 1944.

»Za partizane sem res res ře premlad,« je odgovoril Jože.

»Na bom zabjal časa, se grem učiti. Kralj bom stare čevlje: mogoče bom še sebi novo škornej naredil, si jih res želim.«

In tako je Jožek odšel v Po-brje pri Adlešičih, kjer so imeli hrvaški partizani svoje čevljarije. Delo mu je šlo dobro, od rok in kmalu se je priučil nekaj čevljarske mojstrie. Po enem letu učenja mu je rekel vodja delavnice: »Jože, škornej ti bom urezal, bi jih rad imel?« Jože je bil kakjak navdušen. Se isti dan si je dal pri bližnjem krojuču urezati iz italijanske vlahte jalhalne hlače, da jih bo oblekel k škornjem. Hlače so bile naslednj dan že narejene in Jože je upal, da bodo tudi škorjni go-tovi in bo popoldno šel domov oblečen kot pravi možak. Toda smola — kot blisk se je raznesla novica, da se bližajo Adlešičem Nemci in ustaši. Čevljarska delavnica je seveda prenehala delati; začeli so pospravljati in se umikati proti Bojancem.

Umikanje Jožetu nikakor ni šlo v račun. Pa je sklenil sam

pri sebi: Skrijem se, nihče me ne bo našel! Odšel je v Malo Plešivico in pokukal v domačo zidanico, če je pipa dobro zaprta. Vse v najboljšem redu. Le toliko pokanja po Adlešičih mu je bilo odveč, pa tudi podim mu je začelo smrdeti. »Hm, tule pa človek ni preveč varen... Naj se skrijem v gozdu?«

Naa, najbolje, da ostanem bližu domačega krova — zidanič!« Rečeno, storjeno. Pred leti so prekopali kos vinograda in na gornji strani je ostal rečej globok in širok jarek, do vrha poln suhega listja, ki ga je jeseni sapa nanesla iz bližnjega gozda. In v to listje se je Jože zaril kakor polh, premišjal o novih hlačah in škornjih in če je dobro zapri pipa. Slišal je, kako Nemci in ustaši ropajo po bližnjih vaseh, bilo je prenevorno, da bi pokušal iz listja.

Cez kako uro je zaslišal v neposredni bližini nemško govorico, in tudi hrvaščino vmes. Bila je močna nemško-ustaška patrulja, ki je prisla na bližnji griček, da bi skrčila svoje roparje in požigalce v Adlešičih in okolici. Patrulja se je čedale bolj bližajo Jožetovemu skrivališču. Na — zdajci mu je sovražni vojak stopil na ramo, potem še na trebuh. Odkrili so

obrcani zadnji del pa so se Jožetu smilile nove jalhalne hlače. Vprašanje, kje so partizani, se je ponavljalo znova in znova. Jože je pogumno odgovarjal, da je še otrok in da sploh ne ve, kaj so to partizani, da ne razume vprašanje v hrvaščini in podobno. Po daljšem prekrapanju so cdredili dva člena patrulje. V njunem spremstvu in pospremljan z breami je Jože hrabro odkorakal proti nemško-ustaški komandi in premislijal. Uti jima ne more — poskusil bo z zvijo...

Na komandi je našel nekaj sovaščanov, ki so jih Nemci in ustaši polovili, ko so reševali iz gorečih hiš svoje borno imetje.

»Cigav si, kje si bil, kaj si delal, kazaj si se skrival, si videl kje partizane?« — taka vprašanja so kar deževala. Na vsak odgovor z »ne« je dobil klopot. Jože je sprevidel, da na tak način ne bo prišel živ iz rok teh podivljancev, pa je rekel: »Jaz pa vem za partizansko skladišče!« Zasliševanja je bilo na mah konec. »Kadis, si lačen, žejen?« — polno dobrot so mu ponujali.

»Vzeti morate krampne in lo-pate,« je rekel Jože. »Skladišče je v zemljo zakopano.«

predaleko u lozu! se je zadrl star ustaša. »Moramo, skladische je tam,« je odgovoril Jože.

Cudna kolona je kmalu prisla do novo prekopane zemlje, posute z listjem. »Tukaj je. Tukaj so partizani zadnji ko-pali in nekaj shranili,« je po-kazal Jože.

Ustasi in Nemci, pohlepni za bogatin plenom, so divje začeli kopati. »Tamble nekje je še eno skladišče; grem pogledat ta čas ko boste kopali, potem vas popeljam še tja,« je rekel Jože vojakom, ki se sploh niso več zmenili zanj. Ko so izkopal kakih 30 cm zemlje, so debelo pogledali: odkopali so mrho italijanske mule, kateri je bil Jože s strehom pomagal na »oni sveti«. Ker je bila mula last karlovskega partizanov, je Jože imenoval ta prostor za partizansko skladišče.

Novopečeni možači v novih jahalkah in škornjih je bil med tem že globoko v gozdu in na varnem, vesel, ker se je rešil in še bolj vesel, ker je tako ukalan plena lakotne Nemce in ustaše.

Danes je Jože splošno znan in cenjen čevljarski mojster. Rad se spominja tistega dneva — 22. marec 1945 — ko je sovražniku odkril partizansko skladišče, oziroma crkveno mulo.

ALOJZ CVITKOVIĆ

Ilustracija akademškega slikarja Bogdana Bortiča

ga. Uperili vanj nekaj brzostrelk. Videč, da je sam, brez vsakega orožja, so po medsebojnem prekrapanju ugotovili, da jim ni nevaren. Spustiti ga pa niso hoteli.

»Cigav si, skrivatec? Zakaj se skrivaš? Kaj počneš tu-kaj?« To zasliljevanje so spremljale krepke brče. Se huje kot

Orodje je bilo takoj pri roki. Sam komandni kader je komandi prisostvovati izkopu, obetajoči si bogat plen. Ko je z lopatami in krampi oborožena kolona korakala med požganimi in izropanimi hišami, je bila še kar hrabra, ko je pa bilo treba zaviti v bližnji gozd, je moral Jože na čelo kolone. »Ne

ga. Uperili vanj nekaj brzostrelk. Videč, da je sam, brez

ZASTARELA TEHNIKA

»Čuj, pob, dokler pa bo razbijal okna s to svojo fra-čo!«

»Ce pa mi očka noče kupiti zravnne puške!«

DVOJE MNENJ

»Ja Tone, kaj še vedno ne moreš hoditi brez palic? Si pa moral dobiti hude poškodbe pri tisti nesreči pred tremi meseci.«

»Pst... veš, zdravnik pravi, da lahko hodim brez palic, ad-vo-kat pa trdi, da jih moram še uporabljati!«

REKORD

Američan se baba Anglež: »Pri nas zgradimo v štirinajstih dneh hotel s petnajst nad-stropij!«

»To ni nič,« pravi Anglež. »Pri nas zjutraj, ko greste na

Usoda bogatašev

Da sreča in zadovoljstvo ne gresta vedno skupaj z bogastvom, prita osmih naj-

bogatejših ljudi na svetu. Za najbogatejšo so bili proglašeni leta 1920. Dobrih petindvajset let pozneje pa je bila njihova usoda takale: trije so napravili samorom, eden je bil v umolnici, eden v ječi, trije pa so umrli v revščini.

NA JUŽNEM TECAJU NARASČA PROMET

— Kaj ne morete pred križiščem zalajati?

53. Zlatar se je razsrdil: »Ce ne kupuješ zlata in ne prodajaš sreber, potem ne postavaj pred mojimi vrati; z berači se ne utegnem ukvarjam!« Ko sem spet pognal slona, sem se ozrl in zaklical: »Ce ne prodajam sreber in ne kupujem zlata, bo imel pa moj slon, ko bo velik, take zobe, da boš ob pogledu nanje pokal od zavisti. Vrh tega bo ta slon živel več kot sto petindvajset let, medtem ko boš ti dotlej že zdavnaj mrtvev in tak tudi ne bo več mogoče, da bi mu kdo kupil tvo-jega zlata in mu z njim oskrnui sponovino.«

54. Sla sva lepo mirno po mestu, ko najuje nenadoma napadla troja psov. Kari se ni niti male zmnil zanje. Toda cim hitrejši je bil on, tem bolj prednji so bili psi. Tekli so za nama; nisem vedel, kaj naj storim, saj nisem imel niti kamna, da bi ga vrgel vanjo. V nekaj trenutkih sva bila obkrožena od množice psov. Tedaj se je Kari nagle obrnil, pograbil s trobecem enega izmed psov in ga vzdignil v zrak. Ker sem se bal, da ga bo raztreščil, sem mu zakričal v uho: »Brat, brat, ne usmrtri ga! Deni ga rahlo na tla, ne bo te ugriznil!«

55. V trenutku, ko se mu je trobec povesil, je pes tako strahovito zarjal od bolečine, da je Kari obstal in ga počasno položil na tla. Ampak pes je bil že mrtev. Slon ga je bil prehudo stisnil s trobecm. Ko so drugi psi videli, kaj se je zgodilo, so prestrašeni zbežali. Kari je naglo oddirjal z mesta in tudi meni je bilo težko pri sreu. Tekel je naravnost k reki, zlezel na obrežju mukoma pa stopnicah k vodi in se, razen s trobecem, ves potpolni vanjo. Zavedal se je, da poznam njegovo krvido in jo je poskušal sprati s sebe.

56. Popoldne sva se vrnila na polje zunaj mesta. Kopi najuje že čakal še vedno na tistem mestu, medtem ko je karavana že zdavnaj odpovedala. Olupki banan, ki so ležali pod drevesi, so pričeli, da je Kopi že kosi. Kari in jaz sva bila zelo lačna in obu neizmerno naveličana mesta. Zato sem velel slonu, naj se napoti proti prvemu gozdu. Ko sem sedel slonu na hrbet, mi je Kopi planil na rame. Tako se je končalo Karjevo potovanje v mesto. Za živali je bolje, da žive v džungli. Džungla je prijaznejša in dobrobitnejša od kamnitne mestne puščave.